

skal på plads, er det altså nødvendigt, at vi har mulighed for at træffe beslutninger på de områder med kvalificerede flertalsafgørelser, og derfor vil vi sikre os en traktat, der også tager højde for udvidelsen. Nu tror jeg, hr. Keld Albrechtsen har forstået det, og tak for det.

Steen Gade (SF):

Må jeg starte med at sige til statsministeren, at jeg skal undlade at blande udvidelsen af NATO sammen med denne debat, men bare for god ordens skyld markere, at i SF mener vi ikke, at udvidelsen af EU og udvidelsen af NATO på mange måder er udtryk for samme tankegang, tværtimod. Dette her er derimod en debat om regeringskonferencen, og inden jeg vil kigge frem på de næste 3 uger, har jeg nogle få bemærkninger om det forløb, vi har været igennem.

Det er min opfattelse, at der har været al for megen slingren, når det gælder fastholdelsen af de danske forbehold, og det har svækket tilliden i den danske befolkning til forløbet og vel især skabt forvirring. Oftest har den forvirring været iscenesat af partiet Venstre og, som det er illustreret i debatten i dag, i endnu højere grad, end jeg troede, da jeg skrev mit manuskript her. Er der nogen, der har prøvet at gøre hele forløbet til en billig efterligning af en sæbeopera, er det Venstres formand med den evindelige melodi om, at forbeholdene skal ophæves, og hvis jeg skal være ærlig, må jeg sige, at indimellem fortryder jeg, at vi ikke tog Venstre på ordet og tog en folkeafstemning om forbeholdene. Så havde vi da fået dem sikret fuldstændig eftertrykkeligt og fået sikret, at de blev opretholdt.

I dag er Venstre og De Konservative medforlagsstillere til en dagsorden, som mere tydeligt siger, at forbeholdene skal fastholdes, og som støtter en redegørelse fra regeringen, som siger, at forbeholdene skal fastholdes; men alligevel leger man med ilden ved at fortsætte diskussionen om forbeholdene. Jeg vil godt sige, at det advarer vi Venstre og De Konservative imod; men hvis de vil lege med i det spil, må vi i hvert fald sige til dem, at dermed er de med til at skabe mistillid i den danske befolkning til forhandlingsforløbet. Dermed også en advarsel til regeringen mod at lægge alt for meget vægt på, hvad V og K siger – ja, for at skære det helt ud i pap: Lad være med at lytte til, hvad Venstre og De Konservative siger i denne sag!

For SF er det afgørende, at forbeholdene fastholdes både på papiret og i praksis, og det skal

fremgå af det samlede traktatkompleks. Det vil sige, at det skal skrives, så almindelige mennesker forstår det, det skal præciseres i almindeligt folkeligt sprog i traktaten de steder, hvor det bliver nødvendigt at præcisere.

Jeg behøver vel ikke minde hverken statsministeren eller udenrigsministeren om, at sikring af forbeholdene er noget, regeringen kan levere. De øvrige lande har jo accepteret det som udgangspunkt, så det er statsministeren og udenrigsministeren, der har ansvaret for, at man kommer hjem efter Amsterdammødet med et resultat, der er sikkert og let forståeligt. I øvrigt kender regeringen rådet fra SF, nemlig at man bliver siddende ved forhandlingsbordet, til resultatet er tilfredsstillende.

Så til nogle af de andre diskussioner på regeringskonferencen. Man kan indkassere en række forbedringer, når det gælder arbejdsløshedsbekæmpelse, forbrugerbeskyttelse, åbenhed og miljø.

Forslaget om at inddrage de nationale parlamenter bl.a. via COSAC-samarbejdet er på det punkt mere vidtgående og mere i SF's retning end regeringens udspil, og vi opfordrer regeringen til bare at støtte den del. Og så vil jeg i øvrigt opfordre regeringen til at arbejde videre og også gøre meget for at få fremskridt med hensyn til de nationale parlamenter i forhold til søjle 3-samarbejdet. Det synes jeg er en vigtig sag, hvor der må være mulighed for at alliere os med Frankrig.

Når det gælder fleksibilitet, ser det også ud til, at der ligger modeller på bordet, som vil kunne bruges set fra SF's synspunkt, og jeg vil benytte lejligheden til at spørge regeringen, om de nu foreslåede formuleringer f.eks. vil kunne bruges til, at en klub af EU-lande kan iværksætte fælles CO₂-afgifter.

Når det gælder formuleringerne om juridisk person og forslaget om, at Kommissionen skal have eneforhandlingskompetence i internationale forhandlinger, er SF helt klart imod formuleringerne, og jeg vil spørge, om regeringen arbejder for, at disse formuleringer ikke bliver gennemført.

Et af de afgørende områder for SF er miljøområdet. Det har høj prioritet, og derfor skal regeringen bruge masser af kræfter på synlige fremskridt her. Og for øvrigt – i en parentes til Venstre og De Konservative – lige den lille bemærkning, at havde regeringen fulgt Venstres og De Konservatives råd, da regeringen spillede ud på miljøområdet, havde vi jo slet ikke fået